

Stk. 4. Ved opgørelsen af lønindtægten og ved beregningen af det skattefrie fradrag i medfør af stk. 1, 1. punktum, skal beløb, der af arbejdsgiveren udbetales som godtgørelse for udgifter, der påføres den skattepligtige som følge af arbejdet, tages i betragtning. Dette gælder dog ikke beløb, der omfattes af bestemmelsen i § 5 d i lov nr. 149 af 10. april 1922. Beløb, der er godtgørelse for udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen, tages ej heller i betragtning i det omfang, hvori de er medgået til dækning af den skattepligtiges merudgifter ved den pågældende rejse m.v.

Stk. 5. Det i stk. 1, 1. punktum, omhandlede fradrag kan ikke beregnes for specielle honorarer, der ydes uden for et egentligt tjenesteforhold, f. eks. honorarer til medlemmer af bestyrelser, eller for det vederlag, der tilkommer folketingets medlemmer.

Stk. 6. Udgifter til befordring betragtes kun som fradragsberettigede, for så vidt de er nødvendiggjort ved skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder. Udgifter, der er nødvendige for, at den skattepligtige eller med ham sambeskattede personer kan blive befordret mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan dog fradrages i det omfang, de samlede udgifter i det pågældende indkomstår har overstøget 400 kr. Det er ikke en betingelse for fradraget, at befordringen mellem bopælen og arbejdspladsen finder sted daglig. Ved opgørelsen af den skattepligtiges samlede udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads for et indkomstår kan i alle tilfælde højst medregnes et udgiftsbeløb på 1.800 kr. for hver person, og udgiftsbeløbet kan ikke overstige, hvad der ville medgå ved anvendelse af billigste offentlige befordring. Udgiften ved anvendelse af eget befordringsmiddel opgøres på grundlag af kilometertakster, der fastsættes af finansministeren. Fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads indrømmes kun, hvis det samlede fradragsbeløb, der efter foranstående regler opgøres for den skattepligtige, er 100 kr. eller derover. Endvidere kan en skattepligtig, såfremt han dokumenterer, at han som følge af invaliditet eller kronisk sygdom har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, som er nødvendige for at opretholde indtægtserhvervelsen, fradrage

den del af befodringsudgiften, der overstiger, hvad der må anses for normal befodringsudgift i det pågældende tilfælde. De i denne bestemmelse omhandlede fradrag berører ikke retten til det i stk. 1 omhandlede faste fradrag.“

3. Efter § 9 indsættes:

„§ 9 A. Ved opgørelsen af lønindtægt, der danner grundlag for beregning af lønmodtagerfradrag, jfr. § 9, stk. 1, 1. pkt., bortses fra lønindtægt indtjent i Grønland, idet der i sådan lønindtægt ydes et særligt fradrag. Fradraget udgør 4.200 kr. årligt for familieforsørgere og 2.400 kr. årligt for andre skattepligtige. Det nævnte fradrag ydes uden dokumentation, og der kan ikke herudover indrømmes fradrag i anledning af udgifter i forbindelse med lønarbejde i Grønland. Har arbejdet i Grønland kun været en del af indkomståret, nedsættes de nævnte fradragsbeløb svarende hertil.“

4. § 14 A affattes således:

„§ 14 A. Til den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom, jfr. § 4, stk. 1 b, 2. punktum, i lov nr. 149 af 10. april 1922. For ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, fastsættes lejeværdien til 2 pct. af ejendomsværdien ved den vurdering, der har virkning for det pågældende skatteår. Anvendes en væsentlig del af ejendommen til ejerens erhvervsvirksomhed, ansættes lejeværdien af den del af ejendommen, der benyttes til bolig for ejeren, efter et skøn.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme, der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, foretage et standardfradrag svarende til 1 pct. af ejendomsværdien ved den vurdering, der har virkning for det pågældende skatteår. Fradraget, der beregnes særskilt for hver ejendom, udgør dog mindst 400 kr. pr. selvstændig lejlighed og kan ikke overstige 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed. Af udgifter vedrørende de nævnte ejendomme kan herudover alene fradrages renter af indestående prioriteter, reservefonds- og administrationsbidrag til kredit- og hypo-